

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

XXVII. Quia Unica est salutis nostræ Via.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

minatissima Genitrix Dei, inflictas à peccato cicatrices emunda. *Meneol. sic illam salutat. 9. Mart. in Vesp.* Salve quâ nihil unquam magis peregrinum inter mortales auditum, salve paradisi Lignum, ab ipso Deo plantatum, salve Extirpatrix doctrinam, salve ô Gladii utrinque acute, hostis caput nostri abscindens.

27. Quia unica est salutis nostræ Via.

S. Germain. Patriarcha serm. de Zona Virg. Nullus est qui salvus fiat, nisi per te Virgo Sanctissima, nemo est qui liberetur à malis, nisi per te purissima: nemo est cui donum concedatur, nisi per te ô castissima, nemo est cui misereatur gratia nisi per te ô honestissima. Et *Ireneus* docet Mariam universo generi Causam esse salutis. Verissimè *S. Ioseph. Confess. 7. Martij.* Qui te non ut Deiparam agnoscunt, & colunt, hi luminis ex te geniti aspectu nunquam perfuerunt. Optimè *Bonav. tom. 2. opusc. de spasm. B. V.* Qui neglexit illam (hanc Virginem) morietur in peccatis suis quia ut *Richard. à S. Laur. lib. 2. p. 1* Salus nostra in manu illius (Mariæ) respiciat non tantum Domina, & læti serviemus Filio ejus. *Idiota in Prologo.* Per ipsam, & in ipsa, & ab ipsa, & cum ipsa, habet mundus, & habiturus est omne bonum. *Richard. à S. Laur. serm. 12.* Ideo trahi petit à Maria fidelis anima, quia Filius quodammodo dicere videtur de Matre. Nemo potest venire ad me nisi Mater mea suis precibus traxerit eum. *Et Idiota. cap. 1.* Sicut nemo venit ad tuum Filium super benedictum nisi Pater traxerit eum, sic etiam quodammodo ausim dicere, quod nemo venit ad Filium tuum gloriosissimum, nisi tuis sanctissimis subsidij traxerit eum. Iterum *Richard. à S. Laur. apud Navar. Electorum lib. 4. num. 135.* Sicut impossibile est de tenebris noctis venire ad lucem, nisi mediante aurorâ, sic impossibile est de tenebris vitiorum venire ad lucem gratiæ, & virtutum, nisi mediante intercessionem Mariæ. *In eundem sensum et Idiota contempl. 16.* Et quid, Bmâ Virgo peccator faceret; si tuam misericordiam retraheres ab eo? sicut tuâ misericordiâ juvante peccator perire non potest; sic etiam te tuam misericordiam retrahente impossibile est ut non pereat: Tua namque misericordia sustinet peccatorem, & Dei mitigat iram erga ipsum. Credo & expertus sum Virgo benedicta, quia nisi misericordia tua subvenisset, & indignatio, & iudicium Dei super me venisset, quia in peccatis nefandis, & horribilibus tempus miseræ vitæ consumpsi. *S. Greg. VII. P. p. lib. 3. epist. 22.* Scribe in corde tuo quia summa Regina cœli quæ super omnes Angelorum choros exaltata esse creditur, quæ est Decus & Gloria omnium mulierum, imò Salus & Nobilitas omnium electorum. Et quid aliud Christus indicavit jam gloriosus, cum volens gloriam suam mundo per Magdalenam propalare, se in horto videndum exhibuit? scilicet conclusum Hortum nostram Virginem vocat

vocat Spiritus S., vocat & s. Ambros. lib. 9. in *lit. Virg.* Heli 1. Reg. 4. tum corrui & mortuus, quando *Arca* illi ablata, quæ juxta Bernard. de B. V. typus erat Virginis, quam diu *Arca* secum habuit, tam diu peccata illius Deus tolerabat. Anselm. Archiep. Cantuar. in *aliquis celestibus num.* 27. edit. Lugd. anno 1630. Sicut ô Beatissima omnis à te aversus, & à te despectus necesse est ut intereat, ita omnis ad te cōversus, & à te respectus impossibile est ut pereat. Idem repetit S. Bonav. tom. 6. lib. 1. *pharetra* cap. 5., S. Antonin. p. 4. *summæ tit.* 15. cap. 14. Sicut impossibile est quod illi à quibus Virgo Maria oculos misericordiæ suæ avertit, salventur: ita necessarium, quod hi ad quos convertit oculos suos, pro eis advocans, justificentur & glorificentur. S. Ignatius M. Impossibile est aliquem salvari peccatorem, nisi per tuum ô Virgo auxilium, & favorem, quia quos non salvat Dei justitia, salvat suâ intercessionem Mariæ misericordia infinita: obtinuerat nimirum contra genus humanum princeps tenebrarum decretum, quod in Amano expressum videtur, hæc velut Esther imperat liberationem, & vitam suo populo.

Lycus in *Tryfagio* lib. 8. *fon.* 8. rem ejusmodi describit. In oppido Geldriæ inferioris Germaniæ, Sacerdoti Gilberto nomine neptis erat Maria, hæc missâ aliquandò ab eo Neomagum civitatem, non procul disitam adjecto monito, ut si forte in vesperum moram protraxisset, apud amitam ibidem degentem pernoctaret, accidit ut ad vesperam moraretur, sed amitam invenit valdè asperam, proindè plena amaroris urbe digressa, sub sepem se abjecit, ubi & ipsa in amaritudinem abrepta, dæmonem in auxilium vocare cœpit. Adfuit ille specie circumforanei medici, & opem promittit, si illa nomen Mariæ in nomen aliud mutaverit, neque signo crucis usa deinceps fuerit, posteriorem admisit conditionem, circa priorem hæsit, tum dæmon, si nomen ita amas, satis tibi sit primam ejus literam retinere, & voceris abhinc *Eumt*, fecit & ad omnia deinceps facinora suo consultori paruit, conjugiumque ejus admisit, petijt ab eo semel, ut Neomagum ire liceret, annuit, & comitatus est: ubi fortuito auditis de Deiparæ clementia aliquibus, emolliri cœpit, displicuit id genio, qui sublatam in altum elidere voluit, sed agnita ab avunculo, ad Summum Pontificem ducta, qui inter alias pœnitentias annulos ferreos collo, & utriq; brachio imposuit ferendos, donec spontè solverentur, egit pœnitens annos 14.; tandem ab Angelo soluta sunt annuli, & ab eodem nuncium accepit, Deiparam ignoville.